

9 Μαρτίου 2020

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός: Νόμισα πως δεν είναι σωστό να σιωπήσω και να δέσω τη γλώσσα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός.

Του αγίου πατέρα μας Ιωάννη του Δαμασκηνού λόγος απολογητικός προς όσους διαβάλλουν τις άγιες εικόνες.

Α΄

1. Χρέος μας ήταν συναισθανόμενοι πάντοτε την αναξιοτήτά μας να σιωπάινουμε και να εξομολογούμαστε τις αμαρτίες μας στο Θεό, αλλ΄ όταν στον καιρό τους είναι όλα καλά, βλέπω όμως την Εκκλησία, που ο Θεός την έχτισε πάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και προφητών με αγκωνάρι το Χριστό, τον Υιό του, να βάλλεται με τη βίαιη φορά των πονηρών πνευμάτων, σαν σε άγρια φουρτούνα με ατέλειωτα κύματα, ν΄ ανακατώνεται και να ταραίζεται, και υφασμένος με θεία χάρη χιτώνας του Χριστού να κομματιάζεται, αυτόν που θέλουν με αυθάδεια όργανα των ασεβών να τον καταστρέψουν, και το σώμα του να διασπάζεται σε διάφορες δοξασίες, αυτό που είναι ο λαός του Θεού και η θεοπαράδοτη για πάντα διδασκαλία της Εκκλησίας, κι έτσι νόμισα πως δεν είναι σωστό να σιωπήσω και να δέσω τη γλώσσα, διακρίνοντας την αυστηρή κρίση που λέει: « Αν υποχωρήσεις, δεν θα έχεις την επιδοκιμασία μου», και «Αν δεις να ζυγώνει μαχαίρι και δεν ειδοποιήσεις τον αδελφό σου, θα γυρέψω το αίμα από σένα».

Καθώς λοιπόν με τάραζε αφόρητος φόβος, αποφάσισα να μιλήσω, χωρίς να βάλω μπροστά στην αλήθεια το μεγαλείο βασιλιάδων· «Μιλούσα», άκουσα το θεοπάτορα Δαβίδ να λέει, «ενώπιον βασιλιάδων και δεν ντρεπόμουνα», κι έτσι όλα αυτά με κέντριζαν για να μιλήσω.

Είναι φοβερό πράγμα ο λόγος του βασιλιά που καταδυναστεύει τους υπήκοους· και είναι λίγοι εκείνοι που από τα παλιά δεν νοιάστηκαν για τα βασιλικά διατάγματα, και, λίγοι που ξέρουν ότι ο επί γης βασιλιάς εξαρτάται από το Θεό, και πόση εξουσία έχουν οι νόμοι των βασιλιάδων.

2. Πριν απ΄ όλα λοιπόν στέριωσα στο λογισμό σα μια καρίνα ή ένα θεμέλιο την κληρονομιά της εκκλησιαστικής θεσμοθεσίας, η οποία από τη φύση της εξασφαλίζει τη σωτηρία, και άνοιξα τη βαλβίδα του λόγου, κι έχοντας αυτόν σαν άλογο άριστα χαλιναγωγημένο ξεκίνησα ορμητικά από την αφετηρία.

Αλήθεια πίστεψα ότι είναι πράγμα φοβερό με το παραπάνω η Εκκλησία, που αστράφτει με τόσες χάρες και στολίζεται με τις θεοπαράδοτες διδασκαλίες των ευσεβέστατων πατέρων, να επιστρέφει σε φτωχά πράγματα, γιατί φοβάται ανύπαρκτα δεινά, και σα να μην ξέρει τον αληθινό Θεό να σέρνεται στον κατήφορο της ειδωλολατρίας και να χάνει την τελειότητα για ασήμαντες αφορμές, όπως συμβαίνει με μια μικρή κηλίδα σ' ένα ωραιότατο πρόσωπο, που καταστρέφει το παν με την αδιόρατη παραχάραξη της ομορφιάς· γιατί το μικρό δεν είναι μικρό, όταν προξενεί μεγάλες ζημιές, όπως δεν είναι μικρό πράγμα ν' ανατρέπεται και νοθεύεται η θεοπαράδοτη διδασκαλία της Εκκλησίας, αυτό που καταδίκασαν οι προηγούμενοί μας οδηγοί και πατέρες, και χρέος μας είναι να δούμε καλά την πολιτεία τους και να μιμηθούμε την πίστη τους.

3. Πρώτα λοιπόν παρακαλώ θερμά τον παντοκράτορα Κύριο, μπροστά στον οποίο τα πάντα είναι γυμνά και ξεπεσμένα, όπου απευθύνεται ο λόγος μου, σ' αυτόν που ξέρει σε τούτη την περίπτωση την καθαρότητα της ταπεινής μου γνώμης και την ειλικρίνεια του σκοπού μου, να μου δώσει λόγο καθώς θα ανοίξω το στόμα μου, και να πάρω στα δικά μου χέρια τα χαλινάρια του νου και να τον συγκεντρώσω στον εαυτό μου, για να τραβήξω το δρόμο ίσια, κατευθείαν και μπροστά.

Χωρίς να ξεστρατίζω σε οτιδήποτε φαίνεται καλό ή σε οτιδήποτε είναι ολοφάνερα εσφαλμένο, και ύστερα απ' αυτά να δεχτεί το λόγο μου με ευμένεια όλος ο λαός του Θεού, το άγιο έθνος, το βασίλειο ιεράτευμα, μαζί με τον καλό ποιμένα του λογικού ποιμνίου του, που στηρίζει στον εαυτό του την ιεραρχία του, χωρίς κατ' ελάχιστο να προσέχουν την αξία να γυρεύουν φροντισμένους λόγους, γιατί εγώ ο φτωχός δεν είμαι και πολύ μάστορας σ' αυτά, αλλά να ζητάνε τη δύναμη των νοημάτων («Η βασιλεία των ουρανών δεν έρχεται με λόγια, αλλά με δύναμη»)-σκοπός μου βέβαια δεν είναι να νικήσω, αλλά στην αλήθεια που πολεμείται ν' απλώσω χέρι, μια και η καλή διάθεση απλώνει χέρι να δώσει βοήθεια. Επικαλούμενος λοιπόν αρωγό την ενυπόστατη αλήθεια, από δω θα αρχίσω το λόγο μου.

Συνεχίζεται...

Απόσπασμα από τον λόγο "Προς τους διαβάλλοντας τας αγίας εικόνας", λόγος Α', του αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού. Κείμενο, μετάφραση, εισαγωγή, σχόλια, Νίκος Ματσούκας. Περιέχεται στο βιβλίο "Ι. Κατά Μαννιχαίων διαλόγος. ΙΙ. Προς τους διαβάλλοντας τας αγίας εικόνας, λόγοι τρεις", των εκδόσεων Π. Πουρναρά.